

K n j i Ź e v n a p o r o č i l a

svojega starejšega imenjaka, bi se bil smel ogniti še nekim germanizmom, kot jenjati, žalibog in drugim. Kdor pravi *vznešeno* (2, 52), bi moral dosledno rabiti *ukrajen* namesto *ukraden*. Nekaj drugih podrobnosti prepustim J. Koštiálu za v «Kritiko».

A. Debeljak.

Lovro Kuhar: Povesti. Izdala Zadržna založba v Ljubljani. Cena 15 Din.

Pet krajših pripovednih spisov, ki me naravnost mičejo, da bi jih krstil za dokumentarične študije o psihi, življenju in borbi našega malega kmeta in delavca. Pozna se jim na prvi pogled, da jih je napisal človek, ki biva v tesnem kontaktu z maso in ki jih je sam preživljal. On sam je delavec. Naturalistično ostro objetje opazovanega predmeta; nezamotana, toda zanimiva in aktualna fabula; jedrnat jezik, ki izdaja priroden stilističen talent; to so prednosti tega knjižnega prvenca, več pa skoro ni mogoče zahtevati od samouka, ki živi daleč od mestnih središč, kjer se literatura ustvarja po shemah izkonstruiranih, ne pa doživljenih programov, s plehkim razumom, ne z intuitivnim opazovanjem, z dekadentnim sentimentom, ne z zdravim čuvstvovanjem. Sveža sila veje zlasti iz «Borbe» (objavljene svojčas v «Ljubljanskem Zvonu») in «Obračuna». Založba obeta še druga dela v širši javnosti manj znanih proletarskih pesnikov in pisateljev. S prvim izdanjem je nastopila skromno, toda dostojno. Korekturnih in podobnih napak nisem iskal, omenjam pa «brezumne (brezimne!) junake» na 5. strani v 1. vrsti. *Kocjan.*

G. Mazzini: Dolžnosti človeka. (Konec.)

Knjiga je bila prvotno namenjena italijanskim delavcem in je zato pisana v jasnem, lahko umljivem jeziku, ki mestoma spominja na evangelij. Slovenski prevod je v celoti precej zadovoljiv ter sledi dokaj zvesto in točno italijanskemu besedilu, včasih skoro prezvesto, kajti naš jezik ne prenese toliko trpnikov in deležnikov kakor italijanski. Včasih je slovenski prevod skoro barvitejši od originala: un menomo che — kolikor je črnega za nohtom (str. 6); rami collocati in ordine diverso — veje, brsteče v raznem pravcu (str. 49). Ponekod je v prevodu kaj izpuščenega, n. pr. na strani 4. beremo: «... me je utešil za mnoga zelo grenka razočaranja», v originalu pa: «mi consolò dell' abbandono altrui e di molte acerbissime delusioni». Str. 11.: «Pravice pripadajo v enaki meri vsakemu poedincu. Kako hočete torej dokazati...» Original ima dva stavka več: «I diritti appartengono uguali ad ogni individuo: la convivenza sociale non può crearne uno solo. La Società ha più forza, non più diritti dell'individuo. Come dunque proverete voi...» Nepopolno in deloma zmedeno odgovarja slovenski prevod na vprašanje, kam je dovedlo precenjevanje neodvisnosti poedinčeve (str. 18): «Do anarhije, to je do zasmehovanja šibkih, ki nimajo ne sredstev, ne časa, ne pouka, kako izvrševati svoja prava v politični uredbi; do egoizma, to je do osamljenosti in v morali do propasti šibkih, ki se ne morejo sami pomagati.» Zabrisana je stroga, logična tadelnost originala. V popolnem prevodu s primernimi ločili in našim besednim redom bi se reklo: «V prometu do anarhije, to je do zatiranja šibkih; v politični uredbi do svobode, to je do zasmehovanja šibkih, ki nimajo ne sredstev ne časa ne pouka za izvrševanje lastnih prav; v morali do sebičnosti, to je do osamljenosti in propasti šibkih, ki si ne morejo sami pomagati.» Prevajalec očitno ni navdušen pristaš Breznikovega pravopisa, če piše: polumodrost, polukrog, vkoreninjen, nagnenje, mešetarenje, zaželjen, poželjenje, izkažen, izpačen, v katerikoli deželi se nahajate, pristojati, se udanost, zoperstaviti se, v svrhu ustvarjanja, surov, razun, delokrog (pa